

Förordning om fri rörlighet för varor - Varuförordningen

Utrikesdepartementet

2007-05-08

Dokumentbeteckning

KOM(2007)36 slutlig

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om förfaranden för tillämpning av vissa nationella tekniska föreskrifter på produkter som lagligen saluförts i en annan medlemsstat och om upphävande av beslut 3052/95/EG

Sammanfattning

Kommissionen presenterade den 14 februari förslaget till förordning om fri rörlighet för varor. Varuförordningen syftar till att klargöra rättigheter och skyldigheter för både nationella myndigheter och företag som vill sälja produkter som är lagligen saluförda i en medlemsstat till en annan medlemsstat, i de fall där de behöriga myndigheterna vill införa restriktioner för produkten enligt nationella tekniska föreskrifter. I förslaget behandlas två aspekter på fri rörlighet för icke-harmoniserade produkter. Det förfarande som nationella myndigheter måste följa när de avser att införa nationella tekniska föreskrifter anges (dvs. om ömsesidigt erkännande av någon anledning inte tillämpas). Vidare skall en eller flera kontaktpunkter för produkter inrättas i varje medlemsstat, vilka får i uppgift att lämna information om gällande tekniska föreskrifter och hänvisa de berörda personerna till behöriga myndigheter eller organisationer. Förslaget reglerar även bevisbördan, genom att formkrav anges för att man skall få hindra ömsesidigt erkännande. Myndigheterna kan även identifiera sina motparter i andra medlemsstater så att de lätt kan få information från och kommunicera med andra medlemsstaters behöriga myndigheter.

Regeringen anser att principen om ömsesidigt erkännande är en central komponent för en väl fungerande inre marknad och fri rörlighet för varor inom gemenskapen. Regeringen kan därför välkomna kommissionens förslag till förordning. Sverige bör verka för att förslaget blir så lättillämpat och tydligt som möjligt.

1 Förslaget

1.1 Innehåll

Kommissionens förslag till varuförordning ska ses mot bakgrund av att fri rörlighet för varor är det mest centrala området på den inre marknaden när det gäller företagens konkurrenssituation och priset på konsumentvaror. Förbättrat ömsesidigt erkännande på varuområdet bedöms därför vara en av de grundläggande kvarvarande frågorna att lösa på den inre marknaden.

I syfte att stärka principen om ömsesidigt erkännande och fri rörlighet för icke-harmoniserade varor presenterade Kommissionen i februari år 2007 förslag till en ny förordning. Innehållet i förslaget är slutresultatet av en lång process om frågan i olika inremarknadsfora. Det är också en logisk uppföljning av kommissionens tolkningsmeddelande att underlätta varors tillträde till en annan medlemsstats marknad: ömsesidigt erkännande i praktiken (2003/C 265/02).

Förordningen syftar till att klargöra rättigheter och skyldigheter för både nationella myndigheter och de företag som vill sälja produkter som är lagligen saluförda i en medlemsstat i en annan medlemsstat. Förordningen reglerar det förfarande som nationella myndigheter måste följa när de avser att införa nationella tekniska föreskrifter (dvs. om ömsesidigt erkännande av någon anledning inte tillämpas) och reglerar därmed bevisbördan mellan myndighet och företag.

Enligt förslaget skall också en eller flera kontaktpunkter för produkter inrättas i varje medlemsstat, vilka får i uppgift att lämna information om gällande tekniska föreskrifter och hänvisa de berörda personerna till behöriga myndigheter eller organisationer. På så sätt kan myndigheterna identifiera sina motparter i andra medlemsstater så att de lätt kan få information från och kommunicera med andra medlemsstaters behöriga myndigheter.

Artikel 1

I artikeln anges förordningens syfte. Den innehåller bestämmelser och förfaranden som de nationella myndigheterna skall följa när de fattar eller avser att fatta beslut som påverkar den fria rörligheten för en produkt som lagligen saluförts i en annan medlemsstat. Vidare anges att det i varje medlemsstat skall upprättas kontaktpunkter för produkter som skall tillhandahålla information om bl.a. tillämpliga nationella tekniska föreskrifter.

Artikel 2

I artikeln anges förslagens räckvidd, nämligen restriktiva beslut avseende alla industriellt tillverkade produkter eller jordbruksprodukter, inbegripet fiskeprodukter, som lagligen saluförs i en annan medlemsstat och som fattats på grundval av tekniska föreskrifter som inte harmoniserats på gemenskapsnivå, förutsatt att besluten får som direkt eller indirekt följd att produkten inte får släppas ut på marknaden i sin nuvarande form.

Beslutets direkta eller indirekta verkan skall vara att produkten eller produkttypen förbjuds, förvägras tillstånd att släppas ut på marknaden, måste ändras innan den kan släppas ut på eller hållas kvar på marknaden eller att den måste återkallas från marknaden.

I artikeln klargörs även att med tekniska föreskrifter menas en medlemsstats lagar eller andra författningar som inte är föremål för harmonisering på gemenskapsnivå.

Artikel 3

I artikeln anges att förordningen inte skall tillämpas på rättsliga beslut som meddelas av nationella domstolar. Vidare anges att den inte skall tillämpas på åtgärder som en medlemsstats nationella myndigheter vidtar i enligt med artikel 8(3) i produktsäkerhetsdirektivet 2001/95, artiklarna 50(3)(a) och 54 i rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet, Europaparlamentets och Rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd, Direktiv 2004/49/EG av den 29 april 2004 om säkerhet på gemenskapens järnvägar och om ändring av rådets direktiv 95/18/EG om tillstånd för järnvägsföretag och direktiv 2001/14/EG om tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg (järnvägssäkerhetsdirektivet).

Artikel 4

En nationell myndighet som avser fatta ett beslut enligt artikel 2 skall sända ett skriftligt meddelande till den ekonomiske aktören där det anges att det planerade beslutet är motiverat av något av de allmänintressen som anges i artikel 30 i EG-fördraget eller av ett annat tvingande allmänintresse. Effekten av beslutet skall vara ändamålsenligt och inte gå utöver vad som är nödvändigt för att nå det målet. Den ekonomiske aktören skall ha tjugo arbetsdagar på sig att lämna synpunkter på meddelandet.

Om ett beslut enligt ovan fattas skall det ange skäl och möjligheter till överklagande samt tidsfrist för överklagande. Även om något beslut om förbud etc. inte fattas skall den ekonomiske aktören underrättas.

Artikel 5

Den skriftliga meddelandet enligt artikel 4 skall sändas till tillverkaren och distributören. Om dessa inte är kända skall meddelandet sändas till "varje annan tillverkare eller distributör" som kan återfinnas.

Artikel 6

Ett beslut enligt artikel 2 får överklagas till nationell domstol.

Artikel 7

I artikeln anges att varje medlemsstat skall utse en eller flera kontaktpunkter för produkter och lämna kontaktuppgifter för dessa till de andra medlemsstaterna och till kommissionen.

Kommissionen skall offentliggöra och regelbundet uppdatera förteckningen över kontaktpunkter.

Artikel 8

I artikeln anges vad kontaktpunkterna för produkterna skall ha för uppgift. Deras viktigaste uppgift blir att lämna information om tekniska föreskrifter till företag och behöriga myndigheter i andra medlemsstater. Det anges också att kontaktpunkterna skall svara inom tjugo arbetsdagar från mottagandet av begäran om information.

Artikel 9

Enligt artikel 9 kan ett telematiskt nätverk upprättas i enlighet med beslut 2004/387/EG om interoperabelt tillhandahållande av alleuropeiska e-förvaltningstjänster för offentliga förvaltningar, företag och medborgare (IDABC).

Artikel 10

På kommissionens begäran skall medlemsstaterna översända en utförlig rapport om genomförandet av förordningen.

Artikel 11

Kommissionen skall biträdas av en rådgivande kommitté som består av företrädare för medlemsstaterna och med en företrädare för kommissionen som ordförande.

Artikel 12

I och med att förslaget antas måste rådets beslut 3052/95/EG för att fastställa ett förfarande för ömsesidig information om nationella åtgärder som avviker från principen om fri rörlighet för varor inom gemenskapen (EGT L 321, 30.12.1995, s.1) upphävas.

Artikel 13

Förordningen träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i EGT.

1.2 Gällande svenska regler och förslagets effekt på dessa

Det är för tidigt att ange vilka regler som kommer att beröras. En mängd nationella regler som berör varors utformning inom det icke harmoniserade området skulle emellertid kunna komma att beröras liksom vissa horisontella regler, bl.a. förordningen om tekniska regler.

1.3 Budgetära konsekvenser

Det kan komma att innebära ökade kostnader för myndigheter att verka som kontaktpunkt samt att tillämpa de procedurer som förordningen anger inom ramen för marknads kontroll, vilket i så fall skall finansieras inom ramen för utgiftsområdet. Principen om ömsesidigt erkännande gäller dock redan idag enligt EG-fördraget och beslut 3052/95/EC. Eftersom denna EG-rättsliga princip inte fungerar tillfredsställande idag, vilket medför stora kostnader för näringslivet varje år, torde förslaget på sikt minska dessa kostnader.

2 Ståndpunkter

2.1 Svensk ståndpunkt

Regeringen anser att principen om ömsesidigt erkännande är en central komponent för en väl fungerande inre marknad och för fri rörlighet för varor inom gemenskapen.

Regeringen välkomnar därför kommissionens förslag till förordning som skall reglera rättigheter och skyldigheter för nationella myndigheter och företag som vill sälja en produkt som finns på marknaden i en medlemsstat. Den otydlighet det inneburit att medlemsstaterna gjort olika tolkningar av praxis kan nu undanröjas.

Förordningen bör utformas på ett sådant sätt att handeln inom EU verkligen främjas och underlättas. Regeringen anser att Sverige bör verka för att förordningen motverkar onödiga och olagliga hinder för den fria rörligheten utan att för den skull sänka nivån på den skyddsnivå medlemsstaterna är tillåtna att tillämpa enligt gällande praxis.

Regeringen anser att Sverige bör verka för att förslaget blir så lättillämpat och tydligt som möjligt. Det är av vikt att det klart framgår att förordningens syfte är att reglera de fall där medlemsstaternas myndigheter avser att göra avsteg från den redan gällande huvudprincipen om ömsesidigt erkännande, och att det inte är fråga om en ökad administrativ börda för myndigheter och företag. Det bör vidare förhindras att förordningen urvattnas vilket skulle kunna leda till att den inte får önskvärd effekt.

2.2 Medlemsstaternas ståndpunkter

Samtliga medlemsstater har välkomnat förslaget och har varit positivt inställda. Samtidigt har påtalats att nationell beredning pågår. Bilateral samtal med ordförandeskapet har ägt rum.

2006/07:FPM75

2.3 Institutionernas ståndpunkter

Ej kända. Alexander Stubb från den konservativa och kristdemokratiska partigruppen (EPP-ED) är utsedd till Europaparlamentets rapportör.

2.4 Remissinstansernas ståndpunkter

Förslaget har sänts på remiss till 61 remissinstanser med begäran om yttrande senast den 16 mars 2007. 47 remissvar har kommit in. Remissinstanserna har generellt sett varit positivt inställda till förslaget. En sammanställning över remissvaren återfinns i bilaga.

3 Övrigt

3.1 Fortsatt behandling av ärendet

Förslaget väntas behandlas i Konkurrenskraftsrådet den 21-22 maj. Möten i rådsarbetsgruppen, Competitiveness and Growth, äger rum den, den 24 april och den 3 maj.

3.2 Rättslig grund och beslutsförfarande

Artikel 37 och 95 i EG-fördraget. Beslutsförfarande enligt artikel 251 i EG-fördraget, kvalificerad majoritet, EP har medbeslutanderätt.

3.3 Fackuttryck/termer

Principen om ömsesidigt erkännande av varor är en grundläggande princip som följer direkt av EG-fördraget och genom EG-domstolens tolkning. En vara som lagligen tillverkats och/eller saluförts på marknaden i en medlemsstat skall även få säljas i andra medlemsstater utan att behöva anpassas. Detta gäller även om varan framställs eller godkänns enligt

tekniska krav eller kvalitetskrav som skiljer sig från dem som ställs på det mottagande landets egna produkter. Vissa undantag från principen kan göras om det motiveras av hänsyn till allmänintresset som t.ex. folkhälso-, konsument eller miljöskydd. Begränsningarna måste då kunna rättfärdigas och vara proportionerliga.

2006/07:FPM75

Bilaga till faktrapromemoria avseende Varuförordningen. Senast uppdaterad 07-04-10

Länsrätten i Stockholms län har inte några invändningar mot innehållet i sak i de enskilda artiklarna i förslaget. Länsrätten har dock påtalat att en genomgång av vilka författningar, inom det icke-harmoniserade området, som kommer att träffas av regleringen behöver göras. Inom ramen för denna genomgång måste också de nationella ekonomiska konsekvenserna beaktas, och då det eventuella behovet av resurstillskott till de allmänna förvaltningsdomstolarna. Såvitt avser artikel 2 har länsrätten anfört att det bör klargöras om andra begränsningar än de som nämns i artikeln motsatsvis är avsedda att godtas. Som exempel nämner länsrätten åldersgränser för inköp av vissa varor och föreskrifter om att en viss vara får tillhandahållas endast över disk. Länsrätten har vidare anfört att artikel 4.2 bör kompletteras med att beslutet i fråga även skall tillställas den nationella enheten i beslutslandet. *Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll SWEDAC* välkomnar förslaget och anför att förslaget utgör ett viktigt steg framåt för att underlätta marknadstillträdet för varor, samtidigt som det bör bli tydligare när myndigheter kan gripa in och stoppa varor. Den harmonisering som föreslås kommer att underlätta handeln på den inre marknaden. *SIS, Swedish Standards Institute* finner förslaget till förordning vara väl avvägt och har därför inga synpunkter på det. SIS föreslår dock att kommissionen överväger att ge CEN, CENELEC och ETSI i uppdrag att förteckna de EN och EN ISO som innehåller nationella A-avvikelser (dvs. nationella särkrav). Med tillgång till en sådan förteckning kan kommissionen t.ex. ta ställning till om det föreligger behov av harmonisering på gemenskapsnivå av kraven på särskilda produktområden. Kommissionen kan också med stöd av förteckningarna anmoda medlemsstaterna att motivera de skäl som åberopas för att bibehålla de särkrav som förhindrar myndigheten att tillämpa ömsesidigt erkännande av varor som lagligen finns på marknaden i andra medlemsstater. *Kommerskollegium* välkomnar förslaget och anför bl.a. att förordningen även bör omfatta varor som är lagligen tillverkade i en annan medlemsstat eftersom dessa omfattas enligt gällande praxis. Annars kommer två parallella administrativa system att gälla för lagligen tillverkade respektive saluförda varor. Kollegiet anför vidare att de nationella kontaktpunkterna primärt bör vara Internetbaserade. Deras upplysningskyldighet bör även omfatta principen om ömsesidigt erkännande och förordningens innehåll och tillämpning. *Socialstyrelsen* har inget att erinra mot förslaget utan anser att detta borde komma att leda till en bättre fungerande handel och ökad rättssäkerhet för marknadens aktörer. *Läkemedelsverket* anser att artikel 2 inte klargör förordningens räckvidd och anför att en till förordningen bifogad förteckning kan vara en bättre lösning. *Statskontoret* delar kommissionens bedömning att medlemsstaterna inte i tillräckligt hög grad har kunnat undanröja tekniska hinder för en fri

varurörlighet. Gemenskapsåtgärder är därför bättre lämpade för att förbättra den fria rörligheten. Statkontoret anser dock att ett direktiv hade skapat bättre förutsättningar för en högre regelefterlevnad. *Stockholms universitet* anför att förordningen rör praktiskt väsentliga frågor i syfte att komma tillrätta med kvarstående handelshinder på varuområdet inom icke harmoniserade områden. Vidare anges att principen om ömsesidigt erkännande följer av primärrätten och inte ändras genom en förordning, något som inte heller är avsikten. Förslaget om inrättandet av kontaktpunkter tillstyrkes. Behovet av tidsfrister påtalas eftersom avsaknaden av sådan kan medföra att förhållning genom att kompletterande utredningar krävs eller att ett ärende blir liggande. Vidare erinras om Statkontorets nyligen framlagda rapport 2006:16, Förvaltning för fri rörlighet viken tydligt visar att nuvarande ordning i Sverige utvisar tydliga brister när det gäller att respektera principen om fri rörlighet för produkter från andra EU-länder. *Jordbruksverket* konstaterar att bara växtfrågor blir aktuella för verket del och har lämnat ett antal synpunkter rörande handel med levande växter. *Djurskyddsmyndigheten* har inga synpunkter på förordningsförslaget i sak men har påtalat att det primära kontrollansvaret åvilar kommunerna som under år 2005 fattade 828 beslut enligt 26 § djurskyddslagen, medan länsstyrelserna endast fattade 26 sådana beslut. Som exempel anges beslut att förbjuda djurhållning i något visst förvaringsutrymme eller förelägga om användande av annat förvaringsutrymme. Dessa skulle såvitt Djurskyddsmyndigheten tolkar förslaget komma att omfattas av artikel 2. Främst gäller det sällskapsdjursområdet. *Livsmedelsverket* avstyrker förslaget och anför att anta ny lagstiftning, som inte innebär någon materiell förbättring av det reglerade området, går tvärsamt såväl Sveriges som EU:s strävande mot regelförenkling. *Konsumentverket KO* är positiva till förslaget. KO anser det rimligt att företag ska kunna ge in ett underlag som visar att produkten uppfyller lagkraven i den första medlemsstaten innan tillsynsmyndighetens bevisbörda enligt artikel 4 aktualiseras. *Naturvårdsverket* har anført att det inte är möjligt att inom remisstiden bedöma omfattningen eller effekten av förslaget men har ställt sig tveksamma till behovet av en kompletterande reglering inom området. *Kemikalieinspektionen* anser att det bör förtydligas att förslaget endast ska tillämpas på det icke-harmoniserade området. Vidare bör Sveriges hållning vara att förslaget inte bör omfatta rena tillsynsåtgärder som görs med stöd av nationella detaljerade särregler t.ex. förbud för ett visst ämne. *Boverket* konstaterar att förslaget är avsett att förtydliga principerna och underlätta den fria rörligheten genom att vända bevisbördan från tillverkaren till nationella myndigheter vilket kommer att innebära förenklingar för företagen. Förslagets form av förordning medför att de praktiska konsekvenserna måste penetreras grundligt. Verket anger att tveksamheter när det gäller omfattningen av det harmoniserade området bör preciseras i förordningen. *Järnvägsstyrelsen* har påtalat att fordonstyperna tunnelbana, spårvagn och nya arbetsmaskiner inte ingår i det arbete som ingår inom den Europeiska Järnvägsmyndigheten (ERA). Järnvägsområdet är ett mycket komplicerat område. Den rullande materielen måste vara anpassad till infrastrukturen som finns i Sverige. Man kan inte alltid sända

den rullande materielen till ursprungslandet för att klara av underhållet utan arbetet måste kunna utföras i Sverige. All dokumentation som rör handhavandet av fordonen samt underhåll måste därför finnas på svenska. Det svenska klimatet skiljer sig från andra delar av Europa och då framförallt central Europa. Som exempel på svenska förhållanden som påverkar fordonens uppträdande kan anges extremt låga temperaturer och yrsnö. Järnvägsstyrelsen bör utgöra ”kontaktpunkt” för ovan angivna fordonstyper. Anledningen till detta är att det är Järnvägsstyrelsen som bäst känner till reglerna som finns inom området tunnelbana, spårvagn och nya arbetsmaskiner i Sverige. Järnvägsstyrelsen ansvarar för regleringen inom detta område och då är det naturligt att ha denna funktion inom myndigheten. *Sjöfartsverket* anser att avsikten med förslaget generellt sett är bra. Andemeningen hos förslaget, kontaktpunkter undantagna, motsvarar det arbetssätt *Sjöfartsverket* använder redan idag. Det befärs dock att den administrativa börda som drabbar berörda myndigheter och kontaktpunkter, riskerar att bli avsevärd genom det system som introducera genom artiklarna 7 och 8. *Luftfartsstyrelsen* har ifrågasatt vem som kan föra talan om ett beslut överklagas till nationell domstol. Vidare har påtalats att vissa beslut överklagas till en annan instans enligt svensk lagstiftning. Som exempel anges att överklaganden av vissa av Luftfartsstyrelsens beslut ställs till Regeringen. Vidare har behovet av övergångsbestämmelser för inrättande av en eller flera s.k. kontaktpunkter påtalats. *Arbetsmiljöverket* stöder delarna i förslaget om kontaktpunkter och arbetsprocedurer och anger att proceduren påminner i stora drag om det sätt på vilket verket redan nu arbetar. *Konkurrensverket* har inget att erinra mot de enskilda artiklarna. Konkurrensverket har anfört att genom att principen om ömsesidigt erkännande görs direkt tillämplig inom det icke-harmoniserade området torde det kunna medverka till en bättre fungerande handel mellan enskilda medlemsstater. Förslaget innebär att producenter eller återförsäljare har rätt till skriftlig information och motivering till varför en produkt nekas införsel samt skälig tid för berört företag att lämna kommentarer. Kravet på att företag skall kunna vända sig till en eller flera kontaktpunkter och bildandet av ett nätverk för dessa kontaktpunkter inom gemenskapen ger förutsättningar för ett effektivt informationsutbyte. Sammantaget menar verket att förslaget torde leda till ökad rättssäkerhet och en minskad byråkrati i frågor som rör problem med att få tillstånd att föra in varor som godkänts i hemlandet till andra stater. Detta kommer att särskilt gynna små och medelstora företag, som ofta har sämre kunskap eller saknar de kontaktnät som större företag kan bygga upp. *NUTEK Verket för näringslivsutveckling* stödjer förslaget men vill samtidigt poängtera att det är viktigt att inga nya krav tillkommer som ökar kostnaderna för företagen. NUTEK konstaterar att ömsesidigt erkännande är en viktig fråga för att öka de små- och medelstora företagens möjligheter på den europeiska marknaden. Enligt kommissionens konsekvensanalys är kostnaden för att komma in på en annan medlemsstats marknad nästan två gånger så stor för små- och medelstora företag i jämförelse med stora företag räknat som andel av den totala omsättningen. *itps Institutet för tillväxtpolitiska studier* anser att ökad kunskap om och en

förenklad tillämpning av artiklarna 28 och 30 i EG-fördraget är av stor betydelse men anser att detta kan ske utan förordningen. *Näringslivets Regelnämnd*, *NNR* anser att intentionen med förordningen är god och ett bättre efterlevande av principen om ömsesidigt erkännande av varor helt klart kommer att gagna svenska företag och konkurrensen inom EU. *NNR* har dock påtalat att en nationell konsekvensanalys av förslaget måste göras. *Sveriges Kommuner och Landsting* anser att både tidsramen och underlagets utformning (engelsk text) gör det nästan omöjligt att ta ställning till förslaget. *SKL* har ändå framfört synpunkten att skyldigheten att svara inom 20 dagar från den dag då förfrågan togs emot inte är sanktionerad, vilket kan tänkas begränsa instrumentets nytta (art 8.2.). *Stockholms Handelskammare* välkomnar förslaget och anser att en harmonisering av reglerna för stoppa en vara är angelägen. En ökad transparens på detta område kan innebära att obehagliga överraskningar, i form av oväntade hinder för en varas introduktion på en ny marknad, undviks och därmed även onödiga kostnader för översättning av innehållsdeklarationer m.m. *Svensk Handel* föreslår alternativet med en webbplats kompletterad med en förteckning över produkter som skall omfattas av principen om ömsesidigt erkännande. Skälet är att en webbplats bör kunna uppdateras snabbare än en förordning. Webbplatsen bör vidare kompletteras med nationella kontaktpunkter som företag och myndigheter kan vända sig till. *Kammarrätten i Stockholm*, *Ekobrottsmyndigheten*, *Rikspolisstyrelsen*, *Registernämnden*, *Läkemedelsförmånsnämnden*, *Tullverket*, *Konjunkturinstitutet*, *Fiskeriverket*, *Marknadsdomstolen*, *Allmänna reklamationsnämnden*, *Räddningsverket*, *Elsäkerhetsverket*, *Post & Telestyrelsen*, *Vägverket*, *Luftfartsverket*, *Skogsstyrelsen*, *Bolagsverket*, *Sveaskog AB*, *Näringspunkten*, *företagarna*, *Landsorganisationen i Sverige* och *SACO Sveriges akademikers centralorganisation* har välkomnat förslaget, inte haft några synpunkter eller har avstått från att yttra sig i ärendet.